

Væggene og erstattede det gammeldags, kolde Murstensgulv i Køkkenet med et Bræddegulv. Hans Opfindsomhed fornægtede sig heller ikke ved denne Lejlighed men gav sig Udslag i forskellige smaa praktiske Indretninger til Forbedring af Skorstens-trækket, af Vandafløbet o. s. v. Han vidste, at intet vilde glæde Inger mere end et velindrettet Køkken, et køligt og luftigt Spisekammer, en friskkalket Kælder, et let tilgængeligt og velfyldt Brændselsrum. Hun havde arvet sin Moders Sans for Orden og Renlighed og kunde henrykkes af en skinnende Tallerkenrække eller af noget nypudset Kobbertøj omtrent som andre af et Kunstværk.

Nu gik det, som det plejer at gaa, at Udbedringen af den ene Ting aabnede Øjnene for Manglerne ved andre. Da Køkkenlejligheden stod færdig, syntes Per, at ogsaa Dagligstuen nødvendigvis maatte have et nyt Gulv. Uden at han rigtig selv mærkede det, smittedes han efterhaanden af Forberedelsesfeberen i Præstegaarden. Til Besøg hos Pastor Fjaltring blev der ikke længer Lejlighed. Af lutter Frygt for, at Tiden ikke skulde slaa til, var han tilsidst — ligesom Inger — nær ved at ønske, at Bryllupet kunde blive udsat et Par Uger.

Da saa de nye Møbler begyndte at komme fra Byen og skulde stilles paa Plads, meldte der sig andre Bekymringer. Et Klædeskab viste sig at være for stort til den Væg, for hvilken det var bestemt. En Gardinstang var til Gengæld bleven for kort, og — hvad der et Øjeblik gjorde Inger helt utrøstelig — det nye Tapet i Dagligstuen stod ikke saa smukt til Tæppet og Møbelbetrækket, som hun havde ventet. Hvergang han kom til Præstegaarden, fløj hun ham imøde med bekymrede Spørgsmaal om en Vinduspilles Bredde eller Størrelsen af et Gulv;